

ÄLDRE ÅRSGÅNGAR AV "REKYLANTEN" TILL SALU

Askölistor, dvs. artförteckningar över observerade fåglar vid Askövikens Åravia, kan beställas från Thomas Skoglund enligt nedanstående priser:

1965	3:-	1972	3:-
1966-70	2:-	1973	2:-
1971	2:-	1974	2:-

Upplagorna är begränsade. Beställning kan göras per telefon eller via postgiro. Listorna kommer även att finnas tillgängliga för försäljning på mötet den 15 april.

INVENTERINGEN AV HAVSÖRN I VÄSTRA MÄLAREN

Thomas Skoglund

Havsörnar övervintrar regelbundet i anslutning till Mälaren, bl a med anledning av att olika organisationer utfodrar dem med slaktavfall, men kanske mest beroende av yrkesfiskarnas lämningar. Med anledning härav beslöt VOK att, i samarbete med Ornitologiska Föreningen Rekilatuna, anordna en inventering av havsörnarna i området den 26 februari 1977. Av intresse var att få reda på hur många örnar, som fanns i området, åldersfördelningen, samt i vilken utsträckning dessa rörde sig bland Mälarsarna. Före inventeringen förelåg observationer av havsörnar vid Sävholmen (2 ex), Skutterön (1-2 ex) och Granfjärden (2-3 ex).

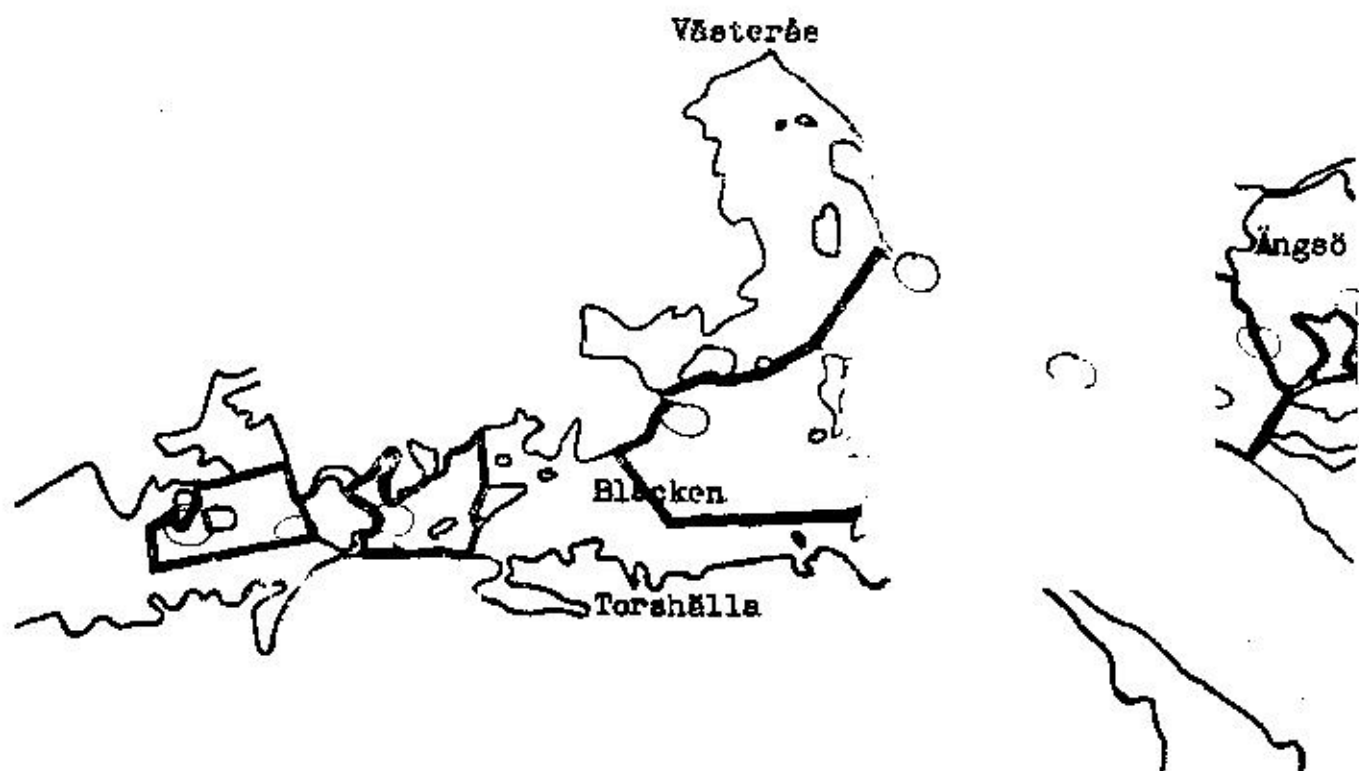
Metodik och förhållanden

Inventeringen gick så till, att observatörer utplacerades på platser längs Mälärstränderna, där så stort område som möjligt kunde avsparas. VOK svarade för 14 man på 9 platser, medan OFB bidrog med 14 man på 6 platser. En relativt god täckning av Mälaren mellan Ångö och nedersta Galten erhöles därmed (se fig 1). Simultanobservationer skedde, med något undantag, på samtliga platser mellan kl 08.00-12.00. Varje fjärde kvart avsparas samtliga synliga trädtoppar och isytor nogt. Vädret vid inventeringstillfället var hyfent, visserligen kallt (-13°) under första timmen och på sina håll även dålig sikt (1-2 km tidvis).

Resultat

Vid västligaste observationsplatsen, Sandholmarna i Kolbäcks socken, iaktogs en gammal havsörn mellan kl 09.45-12.00. Den upptäcktes sittande i en hög topp på Sävholmen, sedan flög den ned på isen och åt spillfisk, varefter den flög upp i en grantopp på Billingen. På samma plats sågs även en ungfågel (!), som flög förbi norrut kl 12.00. Vid Aggerön, Kärrbo en, uppehöll sig två gamla havsörnar mellan kl 09.00-14.20. Ytterligare en gammal havsörn sågs tidvis i området. Vid Ångö sågs en gammal fågel skruva över Grisfjärden kl 12.30, för att sedan glida mot sydväst. Ungefär samtidigt sågs ännu en gammal havsörn vid Anundshög, NE Västerås. Denna sträckte nälmedvetet mot norr. Detta ger vid summering minst sex olika havsörnar, troligen sju, varav en ungfågel, vilket är extra glädjande, med tanke på att endast 16 havsörnar ungar kom på vingarna i Sverige 1976 (Helander 1976).

Till sist riktas ett tack till inventeringsdeltagarna, som var följande i VOK: Robert Carlén, Alf Carlsson, Öyvind Dösslund, Jan-Henrik Fallgren, Daniel Green, Martin Green, Hans-Ulof Hellkvist, Henry Hirsinäki, Keijo Kangas, Klas Lindström, Per Magnusson, Roger Norman och Stig-Åke Sundström. OFB: Stefan Bleckert, Ejördis Carlsson, Kent Carlsson, Leif Carlsson, Lennart Bolund, Mauritz Ericsson, Tony Haglund, Yngve Lindblom, Britta Nilsson, Gösta Nilsson, Jan Pettersson och Hans Wahlqvist.

Figur 1. Karta över inventeringsområdet. Grov linje markerar gräns för bevakat område.

Litteratur

Helander, B. 1976. Projekt havsörn. Sveriges Natur 67: 243.

- 0 -

SKOGSPROMENADEN DEN 20 JANUARI

Sören Larsson

Endast sju medlemmar tog tillfället i akt, att vandra eller åka skida en dag i ett riktigt barrskogsländ. I programmet var utflyktsmålet bestämt till Hålabomarkerna. Då det låg 8 dm snö i Ramnäsmarkerna och utflyktsdeltagare kom utan skidor färdades vi istället på upplagade skogsbilvägar i Flatsedenstrakten.

Det hade under natten fallit ännu 1 dm nysnö, det var kv lugnt ute och kvicksilvret höll sig omkring nollpunkten.

Vi åkte skidor eller promenerade 17-18 km och alla var rödmusiga och nöjda, då vi i tretaget skiljdes.

Vad har en fågelskådare att hämta i barrskogen vid denna årstid? Dagarna är ju väldigt korta och fåglarna har fullt arbete med att skaffa tillräcklig mängd föda för att inte dö under natten, därigenom varken lockar eller sjunger fåglarna varför det blir tyst i markerna.

När vi stannade upp några gånger hörde vi dock hur skogsmesarna prasslade uppe i barrträdskronorna. Gentemot tidigare år har vi denna vinter fått korenäbbar i våra skogar, beroende på den goda kattsättningen hos såväl gran som tall. Vi kunde lyssna till och iaktta flera stora korenäbbflockar med ända upp till 20 ex i.

Ästadeles fick dock deltagarna njuta av det ensamtående vinterlandet, med en snötyngd skog, och uppleva det man aldrig kommer att få göra i Västerås, nämligen få lyssna till tystnaden.